

כדורגל

שיבת הקוסם

על המשחק, בו ניצחה השבוע מכבי תל-אביב את מכבי חיפה בתוצאה 4:1, ועל חזרתו לנבחרת ישראל בכדורגל, כותב שייע גלזר:

ביום בו התפורתי מסגל הנבחרת, החל-טתי לקחת את העניינים ברצינות, ולהוכיח כי היחס כלפי ב-נבחרת, וההצעה ש-הוצעה לי מאחורי-הקלעים לפרוש, לא היו צודקים. לא היה לי הרבה זמן לכך, בסך הכל שבועיים-שלושה. שחקן לא יכול לבנות את עצ-מו בזמן זה. שחקן שלא שוה פרוטה לא יכול להפוך תוך שבועיים ל-קוסם כדורגל.

כפי שקראו לי השבוע אותם העתונים ש-קודם קראו לי "נקודת תורפה".

באתי ברציפות לאימונים, ונשארתי מהת-חלה עד הסוף. השתדלתי להוכיח את יכול-תי במשחקי עם קבוצתי. בהתחלה זה לא הלך. אבל לבסוף ראיתי שהאימונים היסודיים והפרטיים, שנתן לי מאמני יוסלה מיר-מובין, נשאו פרי. ההזדמנות האחרונה לי הוכיח את עצמי הייתה לי השבת במשחק נגד מכבי חיפה. לא אמרו לי שמאנדי יהיה במשחק, אבל ידעתי שהוא בסח יבוא לראות את המשחק הכי חשוב השבת. זאת הייתה בשבילי השעה האחרונה לפני השעה ה-12. התחלתי לחיות חיים ספורטאיים והתכו-ננתי למשחק.

את המשחק נגד חיפה לקחנו ברצינות. כמה ימים לפני זה הם שיחקו נגד הפועל פתח-תקה והראו את אחת ההצגות הגדו-לות שנראו במדינה בשנה האחרונה. הת-חלנו לשחק ותיכף ראיתי שהמאמן והרצון עושים את שלהם.

בראש, לא רק ברגלים. במחצית ה-ראשונה של המשחק התקפנו כמעט כל הו-מן, מכונת ההתקפה שלנו פעלה במהירות וביסודיות. אבל גולים לא היו. רק דקה לפני תום המחצית הרמתי כדור לרפי לוי, והוא הבקיע את השער הראשון. בתחילת המחצית השנייה הצליחו החיפאים להשוות באמצעות פנדל, ואז נכנסו לאמביציה. את-רי שכבשנו את שער-היתרון, שבא גם כן ממסירה שלי, נלחמתי על כל כדור. ידעתי שלא יהיו לי עוד הרבה הזדמנויות כאלה. ובסוף המשחק הצלחתי בשני מבצעים להב-קיע שני שערים. ואם הולך אז הולך כבר לא רק ברגלים. את אחד השערים הכנסתי בראש, דבר שאני לא זוכר שעשיתי כבר הרבה זמן.

הרגשתי את עצמי קל ווריו. הקהל ששכח לצעוק לי "שייח הבייתה" עמד על הרגליים, ורק יום מזהיר של השוער לויץ מחיפה, מנע ממנו עוד כמה שערים. אחרי המשחק ידעתי, מבלי שאף אחד אמר לי, שיבקשו ממני לחזור לנבחרת.

מאנדי בא אלינו לחדר-ההלבשה ולחץ לי כולם את הידיים. הוא לא אמר לי אף מילה. אבל הוא לא היה צריך להגיד. תיכינו 20 רגע עד שהקהל יתפור. אם לא נפצצתי ב-מגרש, לא רציני להיפצע מהאוהדים בחוץ. אבל זה לא עזר. הם חיכו וסחבו אותי עד המכונית על הידיים. קיבלתי כלי-כך הרבה נשיקות שאפילו זוג בירח-דבש לא מקבל. היו אנשים שעצו לי לא לחזור לנבחרת. אבל אני יודע את חובתי הלאומית. לא הייתי חוזר לולא הוכחתי את עצמי כשחקן. אני מקוה שכיום נשכח את העבר, ונעשה הכל כדי לייצג בכבוד את ישראל. אם יותן לי לשחק נגד היוגוסלבים, אני מקוה להו-כיח שהיום הגדול שהיה לי השבת לא היה מקרה. ובהזדמנות זו אני רוצה רק להגיד מלה אחת לכל אלפי האוהדים, שרק בעידוד שלהם הישגתי מה שהישגתי — תודה!

טניס

בקור ארבעת האלופים

רק לעיתים נדירות ביותר עולה בידי חובבי-הספורט בישראל לחוות בתחרויות ובמפגני-ספורט הנערכים בארץ, שאפשר ל-הגדירם "מהטובים ביותר בעולם". הזדמנות מעין זו תהיה להם בתחילת השבוע הבא, כאשר בתום טורניר הטניס שיתחיל ביום שישי הקרוב באיטליה, יתחיל ב-10 השתתפות טניסאי ישראל, יחזן ותורפיה, תיערכנה תחרויות-ראויה בטניס על-ידי לה-קת כוכבי-הטניס של ג'ק קרמר. אין כיום ויכוח על כך שטניסאי של ג'ק

עורך-הדיון ברוך עוזיאל, אחד המועמדים הראשונים של המפלגה הפרוגרסיבית לכנסת, מביע בראיון מיוחד את דעתו כי מפלגות מסו-יימות הפכו את בעיית העדות לעניין של מקח וממכר בשוק הפוליטי וחובע לתת לכל העדות, בכל שטחי החיים :

שוויון של הזדמנויות

עוגה, אלה היושבים קרוב לעוגה — יכולים לראות אם אכן נעשית החלוקה

מר עוזיאל, אתה, כידוע, אחד הלוחמים הוותיקים נגד הפיצול הערתי. אולי תנמק את עמדתך ביתר פירוט?

הרי לא לכל הספרדים ויוצאי עדות המזרח אותן הדעות בכל העניינים. הרי הכנסת מטפלת בכל השאלות ה-ממלכתיות. לא שאני, חלילה, מחייב את טישטוש פרצופן הרוחני של ה-עדות. ההיפך. לכל עדה ועדה בישראל יש הרבה לתרום לתרבות העברית החדשה ההולכת ונוצרת בארץ. לכל עדה יש חסרונות ויתרונות. אך כל עדה יצרה משהו מקורי בגולה ויש לאסוף את כל הניצוצות האלה ול-מזגם. אלה הטוענים כי עדות המזרח עומדות בשפל המדרגה, טועים ומט-עים. הם אינם מבינים תרבות מהי. לעדות המזרח תרבות עברית יס-ית-כוננית יפה היכולה להתחרות בתרבו-תה של כל עדה אחרת בישראל.

אם כן, אתה ממליץ לבחור יוצאי ספרד לבחור במפלגה הפרוגרסיבית בית?

כמובן. כי המפלגה הפרוגרסיבית היא, לפי שלוש נקודות מוצא יסודיות של המפלגה, ממש גזורה לצרכם של הספרדים ויוצאי עדות המזרח. אל-ף: המפלגה הפרוגרסיבית דוגלת באח-דות לאומית — וזוהו נובעת מייד לא רק התנגדות למלחמת מעמדות, אלא גם התנגדות לסכסוך עדות על-ידי תקון מצבן הסוציאלי, החינוכי וה-כלכלי של עדות המזרח. ב"ת: ה-מפלגה הפרוגרסיבית דורשת פשרה לאומית ומיווג גלויות אמיתי, ללא טישטוש הפרצוף של כל עדה ועדה. גי"מ: המפלגה הפרוגרסיבית תובעת דמוקרטיה אמיתית — אפשרות לחו-פש המצפוני והמחשבה והבעתה, שהם פתח להגשמת אידיאלים. הספרדים, שהם לפי טבעם שקולים בחיים הצי-בוריים ושחיו בגולה חיים כמעט מדי-ניים ונהגו תמיד מאוטונומיה פרסו-נאלית רחבה, מסוגלים להבין את עק-רונות מפלגתי ולהעריכם.

עורך-הדיון עוזיאל, והאם כוחה של המפלגה הפרוגרסיבית יעמוד לה לכל ההכרעות האלה?

תרשה לי לסיים במשל: בשעון, רוי-אים רק את שני המחוגים ואת הת-רוצצותם בגאווה. אבל מי מפשר ב-יניהם, מי מכוון אותם? מחוג די צנוע בפנים — הרגולטור, שבלעדיו נוע ינוע השעון כשיכור.

עורך-הדיון ברוך עוזיאל, יליד המטרופולין של יהודי 1906, סא-לוניקי שביוון, עלה ארצה בגיל 13, והנו בוגר אחד המחזוריים הראשונים של בית המדרש למו-רים בירושלים. הוא ממגיני ירו-שלים במאורעות 1920, מחיסדי העובד הציוני והיה חבר הועד הלאומי האחרון (שלטון הישוב בטרם קום המדינה) והנו כיום חבר המועצה המשפטית והוועד הפועל הציוני המצומצם. היה זה הוא שארגן בשנת 1933 את עליית 300 עובדי-הים היהודיים (ספנים, סווארים וסבלי-נמל) מסאלוניקי, אשר כבשו את נמל חיפה החדש לספנות העברית ואשר איפשרו את הפעלת נמל תל-אביב במאורעות 1936/39. עורך-הדיון עוזיאל הוא הוגה הרעיון המדיני של ברית ה-פריפריה — ברית בין ישראל וה-עמים הסובבים את עמי ערב.

וכיצד תסביר שכמעט כל מפי-גה מרגישה את המומנט הערתי לקראת הבחירות לכנסת?

כמובן שאין להרכיב את הכנסת לפי עדות, אבל יחד עם זה לגמרי לא טבעי שבין 120 חברי הכנסת הנוכחית יש רק כמניין ספרדים. לו היתה כל מפלגה שולחת לכנסת רק אנשים בעלי תכונות מסוימות שהספ-רדים משום מה לא ניחוו בהן — הייתי אולי מבין. אבל אין זה כך. ל-כנסת נשלחים אנשים לא יותר טובים — ולא פחות טובים — מכל מועמד ספרדי פוטנציאלי ממוצע.

אך המפלגות אינן נותנות די מקום לעסקניהן הספרדיים ובני עדות המז-רח ברשימותיהן ודבר זה נוטל את האמון בהן ומביא לידי הופעתן של רשימות עדתיות. הלא אי-אפשר ל-השאיר חלק גדול של העם בשולי ענייני המדינה.

ומה באמת בדבר הרגשת אי-השוויון והאפוזיטופות הקיימת בי-לב חוגים רחבים של ספרדים ויוצי-אי עדות המזרח?

יש הרבה מן הנכון בהרגשה זו. או-לם בין שהרגשה זו מבוססת ובין ש-היא מדומה, דומה הדבר כמו בחלוקת